

I september 1982 var inflationen på 10 pct., og den gennemsnitlige obligationsrente var 21 pct. Underskuddet på betalingsbalancens løbende poster var på næsten 4 pct. af bruttonationalproduktet, og underskuddet på de offentlige budgetter var på næsten 10 pct. Arbejdsløsheden var på 9½ pct., og statsgælden eksploderede. Det var den rene elendighed.

Kursen skulle lægges om, men Anker Jørgensen kunne ikke eller ville ikke, måske fordi han inderst inde er en flink mand. Han gav efter, når han blev mødt med hyl, skrig og protester, så på en måde skal Anker Jørgensen være undskyldt. Vilklårene i dansk politik var meget anderledes dengang, for holdningerne i befolkningen var meget anderledes.

For 25 år siden var dansk politik præget af en kollektivistisk tankegang, hvor alt handlede om at overlade stadig mere magt til politikerne og fjerne stadig mere ansvar fra den enkelte. I årevis havde Socialdemokraterne og venstrefløjen bildt danskerne ind, at man altid bare kunne kræve mere og mere og mere. I årevis havde Socialdemokraterne og venstrefløjen fortalt danskerne, at alle problemer kunne løses med øgede offentlige udgifter. Derfor var det ikke underligt, at Anker Jørgensen gav fortabt. Det var logisk, og det var nødvendigt.

På denne dag, den 6. september, for 25 år siden oplevede Danmark et af de vigtigste systemskifter i nyere tid. Det blev en tid med økonomisk genopretning, og undervejs oplevede Danmark tilbageslag, krise og kartoffelkur, men det korte af det lange er, at vi siden september 1982 har været på den rette kurs. Ja, selv socialdemokratiske regeringer i 1990'erne fortsatte ud ad det spor, der blev lagt for 25 år siden. Den cae-deau skal Nystrup nu have.

I dag har vi overvundet mange af de problemer, som plagede Danmark i september 1982. I dag er inflationen lav, arbejdsløsheden er rekordlav, de offentlige finanser viser et pænt overskud, og den offentlige gæld er hastigt på vej væk. Hvor er det dog befriende, og hvor er det glædeligt.

I Venstre vil vi videre ad det spor, der blev lagt i 1982. Vi vil ikke bryde med 25 års genopretningspolitik, tværtimod. Vi vil fortsætte ad den kurs, som har bragt Danmark så megen velstand og så mange succeser til gavn for alle i samfundet. Den gode økonomi er netop ikke kommet af sig selv. Den er et resultat af hårdt slid. Hver eneste arbejdsomme danskers flid og ihærdighed har gjort det muligt, det er de gode

hoveder og de flittige hænder. Samtidig har skiftende regeringer undgået fortidens fejltagelser.

I kraft af den gode økonomi har vi derfor frihedsgrader som aldrig før, og derfor skal vi holde fast i de gode resultater. Danmark skal ikke tilbage til afgrundens rand, nu hvor vi efter 25 års slid møjsommeligt har hevet os væk derfra. Vi skal ikke opføre os som en alkoholiker, der bruger 25 år på at blive tørlagt og så fejrer det med en våd nat i byen.

Grundlaget for velstand og velfærd er en sund økonomi. Derfor er det nødvendigt at opretholde en betydelig budgetdisciplin og selvdisciplin. Og derfor står regeringen fast på sin linje om at øge de offentlige udgifter på en fredelig og afdæmpet måde. Danmark skal ikke tilbage til 1982.

Den stille og fredelige økonomiske kurs har givet os betydelige frihedsgrader. Prøv engang at tænke på, hvad vi har vundet i kraft af de sparede renteudgifter. I runde tal er de årlige renteudgifter i 2007 godt og vel 30 mia. kr. mindre, end de var i år 2000. De sparede renteudgifter er penge, vi nu kan anvende til glæde og gavn, i stedet for at de bare ender i et stort sort hul.

For tiden hører man mange bud fra det ene og det andet parti på, at man vil klatte danskerens penge væk akkurat som i de onde gamle dage under Anker Jørgensen. Det er ikke Venstres linje. Vi vil fortsætte den klare og konsekvente prioritering i den offentlige økonomi, på den måde får vi råd til meget mere på længere sigt.

Derfor har regeringen netop fremlagt en 2015-plan. Planen viser, at der er plads til at øge udgifterne til den offentlige service på sygehuse, skoler, daginstitutioner, plejehjem og mange andre steder. Derfor lægger vi op til, at udgifterne til offentlig service vokser i takt med økonomien, endda faktisk lidt hurtigere, frem til 2015.

I kraft af en ambitiøs kvalitetsreform og en investeringsplan på 50 mia. kr. sikrer vi et markant løft i den offentlige service. Lad mig bare nævne nogle eksempler.

Vi lægger op til at afskaffe lukkedage i daginstitutioner. Vi slår fast, at de ældre skal have færre forskellige hjemmehjælpere. Vi lægger op til, at kræftpatienter får klar besked, og at der tages hånd om deres sygdom med det samme. Vi lægger op til, at daginstitutioner, ældrepleje, sygehusafdelinger osv. skal gennemføre og offentliggøre undersøgelser af deres brugeres tilfredshed mindst hvert andet år. Vi investerer 25 mia. kr. bl.a. til at samle specialiserede behandlinger,